

Torstai 26. huhtikuuta 2007

P6\_TA(2007)0159

## **Yhteinen kalastuspolitiikka (alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat) \***

**Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. huhtikuuta 2007 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien perustamisesta yhteisen kalastuspolitiikan alalla tehdyn päätöksen 2004/585/EY muuttamisesta (KOM(2006)0732 — C6-0051/2007 — 2006/0240(CNS))**

(Kuulemismenettely)

*Euroopan parlamentti*, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2006)0732)<sup>(1)</sup>,
  - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 37 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0051/2007),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
  - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A6-0078/2007);
1. hyväksyy komission ehdotuksen;
  2. tunnustaa, että tässä ehdotuksessa käsitellään vain alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien taloudellisia näkökohtia ja että muista näkökohdista, erityisesti niiden määrästä ja kokoonpanosta on päätettävä tulevan tarkistamisen yhteydessä;
  3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
  4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
  5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

<sup>(1)</sup> Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

P6\_TA(2007)0160

## **Vammaisten naisten asema EU:ssa**

**Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. huhtikuuta 2007 vammaisten naisten asemasta Euroopan unionissa (2006/2277(INI))**

*Euroopan parlamentti*, joka

- ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen 13. joulukuuta 2006 hyväksymän vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen,
- ottaa huomioon Euroopan vammaisfoorumin 22. helmikuuta 1997 hyväksymän Euroopan vammaisten naisten julkilausuman,

Torstai 26. huhtikuuta 2007

- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan <sup>(1)</sup>,
  - ottaa huomioon Euroopan yhdenvertaisten mahdollisuuksien teemavuoden 2007,
  - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 13 artiklan,
  - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Yhtäläiset mahdollisuudet vammaisille: eurooppalainen toimintasuunnitelma” (KOM(2003)0650),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
  - ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön (A6-0075/2007),
- A. ottaa huomioon, että vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevassa YK:n yleissopimuksessa (jäljempänä yleissopimus) tunnustetaan, että vammaisiin naisiin ja tyttöihin kohdistuu usein suurempia väkivaltaan, loukkaamiseen, hyväksikäyttöön, piittaamattomuuteen, piittaamattomaan kohteluun, pahoinpitelyyn tai riistoon liittyviä riskejä niin kotona kuin kodin ulkopuolellakin,
- B. ottaa huomioon, että yleissopimuksessa korostetaan, että sukupuolten tasa-arvoa koskeva näkökulma on otettava huomioon kaikissa toimissa, joilla pyritään edistämään vammaisten henkilöiden mahdollisuuksia nauttia täysin ihmisoikeuksistaan ja perusvapauksistaan,
- C. ottaa huomioon, että yleissopimuksen mukaan kaikilla avioliittoiässä olevilla vammaisilla henkilöillä on oikeus mennä naimisiin ja perustaa perhe,
- D. ottaa huomioon, että lähes 80 prosenttia vammaisista naisista joutuu fyysisen tai psyykkisen väkivallan uhriksi ja että he ovat muita naisia suuremmassa vaarassa joutua seksuaalisen väkivallan uhreiksi; ottaa huomioon, että väkivalta on paitsi yleinen piirre vammaisten naisten elämässä myös toisinaan heidän vammaisuutensa varsinainen syy,
- E. ottaa huomioon, että vammaiset muodostavat hyvin kirjavan väestöryhmän ja että toimissa, joilla heitä pyritään tukemaan, on otettava huomioon tämä moninaisuus ja se, että jotkin ryhmät, kuten vammaiset naiset, kohtaavat myös muita vaikeuksia ja moniperusteista syrjintää,
- F. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden tekemien tutkimusten mukaan pääasiallisesti vammaisten lasten äidit ryhtyvät toimiin (kuten lääkärinhoitoon ja koulutukseen liittyviin toimiin tai hallinnollisiin toimiin), joilla he pyrkivät saamaan tietoa lapsensa vammaisuudesta sekä löytämään parhaita ratkaisuja, joilla selviytyä tilanteesta,
- G. ottaa huomioon, että vastuun vammaisista ja huollettavista henkilöistä kantavat yleensä naiset, mikä tarkoittaa joissakin tapauksissa, kun sopivia hoitopalveluja ei ole, että heidän on jätettävä työelämä,
- H. katsoo, että Euroopan unionin toimielinten sekä kansallisten ja alueellisten viranomaisten olisi edistettävä toimia ihmisten aidon tasa-arvon toteutumiseksi ja että Euroopan yhdenvertaisten mahdollisuuksien teemavuoden 2007 pitäisi tehostaa näitä toimia,
- I. ottaa huomioon, että vammaiset naiset kärsivät moniperusteisesta syrjinnästä sukupuolen, rodun ja vammaisuuden perusteella ja että he ovat suuremmassa vaarassa ajautua köyhyyteen ja syrjäytyä sosiaalisesti,
- J. ottaa huomioon, että vammaisten naisten ja vammaisten lasten äitien oikeus yhtäläiseen kohteluun on perusoikeus ja eettinen velvoite;

<sup>(1)</sup> EYVL C 364, 18.12.2000, s. 1.

**Torstai 26. huhtikuuta 2007**

1. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että olemassa olevat esteet, myös rakennusten suunnittelusta johtuvat esteet, poistetaan, jotta vammaiset naiset ja tytöt saavat yhdenvertaiset oikeudet ja mahdollisuudet osallistua perhe-elämään, kulttuuri- sekä poliittiseen ja yhteiskunnalliseen toimintaan ja työelämään, muun muassa tehostamalla yhteisön syrjinnän vastaisen ja sukupuolten tasa-arvoa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanoa ja hyödyntämällä paremmin asiaan liittyvien yhteisön ohjelmien ja Euroopan sosiaalirahaston tarjoamia mahdollisuuksia;
2. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan vammaisten henkilöiden tarpeet ja naisten erityistarpeet täysipainoisesti huomioon kaikessa kansallisessa, alueellisessa ja paikallisessa politiikassa, erityisesti kaupunkisuunnittelua, opetusta, työllisyyttä, asumista, liikennettä sekä terveydenhuolto- ja sosiaalipalveluja koskevassa politiikassa;
3. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita hyväksymään ja panemaan täytäntöön tarpeelliset toimenpiteet, joilla tuetaan vammaisten naisten etenemistä niillä yhteiskunta-, työ- ja kulttuurielämän ja politiikan aloilla, joilla heidän osallistumisensa on vielä liian vähäistä;
4. kehottaa jäsenvaltioiden hallituksia ja alueviranomaisia edistämään ja rahoittamaan sopivin resurssein innovatiivisia toimintatapoja ja palveluja, joiden lähtökohtana on sukupuolten ja vammaisten tasa-arvo ja jotka liittyvät erityisesti henkilökohtaiseen avustamiseen, liikkuvuuteen, terveydenhuoltoon, opetukseen, koulutukseen, elinikäiseen oppimiseen, työllisyyteen, itsenäiseen elämiseen ja sosiaaliturvaan;
5. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön tehokkaita, naisiin ja lapsiin erityisesti liittyviä lakeja ja menettelytapoja, joilla varmistetaan, että tapaukset, joissa vammaisia riistetään, kohdellaan väkivaltaisesti tai käytetään seksuaalisesti hyväksi kotona tai kodin ulkopuolella, tunnistetaan ja tutkitaan ja että niistä nostetaan syyte, jos se on aiheellista; kehottaa kiinnittämään tässä yhteydessä erityistä huomiota vammaisiin naisiin, joiden vammaisuus estää heitä edustamasta itseään, ja laatimaan ehkäiseviä toimenpiteitä, jotta vammaisilla naisilla on aina sama oikeus omaan kehoonsa ja seksuaalisuuteensa kuin muillakin naisilla;
6. on järkyttynyt siitä, että vammaiset naiset ovat terveitä naisia kolme kertaa suuremmassa vaarassa joutua väkivallan uhreiksi, ja kehottaa siksi käyttämään myös Daphne-ohjelmaa tämäntyyppisen väkivallan torjumiseen;
7. painottaa, että vammaisten henkilöiden erottelua on tärkeää torjua aktiivisesti jo heidän lapsuudestaan alkaen;
8. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään pilottihankkeita sekä kokeiltuja ja testattuja menettelyjä, joilla edistetään vammaisten integroitumista lastentarhassa, koulussa, opiskeluvaiheessa ja työelämässä;
9. korostaa, että Euroopan unionin olisi toteutettava kaikki mahdolliset toimet, myös lainsäädäntötoimet, järjeistää tukijärjestelmää ja lisätäkseen vammaisia naisia ja tyttöjä varten käytettävissä olevaa rahoitusta;
10. kehottaa jäsenvaltioita puuttumaan siihen, ettei vammaisilla naisilla ole käytettävissään asianmukaisia terveydenhoitopalveluja, järjestämällä erikoistunutta hoitohenkilökuntaa ja tarkoituksenmukaiset infrastruktuurit;
11. kehottaa komissiota selvittämään yhdessä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa, millaisia terveydenhuoltoon ja lääkärihoitoon liittyviä ongelmia vammaiset naiset kohtaavat, keskittyen ennaltaehkäisyyn ja tiedotukseen;
12. katsoo, että vammaisuuden ja matalan koulutustason välillä on syy-yhteys, joka myöhemmin vaikuttaa huomattavasti työllistymisasteeseen;

Torstai 26. huhtikuuta 2007

13. on huolestunut siitä, että vammaisten naisten koulutustaso jää verraten alhaiseksi, minkä vuoksi heillä on suuria vaikeuksia saada työtä, pitää työpaikkansa ja edetä urallaan; katsoo, että vammaisille henkilöille on annettava yhtäläiset mahdollisuudet opiskella ja päästä työmarkkinoille, jotta he voivat elättää itse itsensä; katsoo, että vammaisia naisia ja tyttöjä pitäisi rohkaista hankkimaan koulutus ja työpaikka kykyjensä ja taipumustensa perusteella eikä sillä perusteella, mitä ominaisuuksia heiltä puuttuu;
14. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan yleistä elinympäristöön osallistumista sekä tuotteiden ja palvelujen yleistä saatavuutta koskevan periaatteen toteutumista, jotta vammaiset naiset voivat päättää mahdollisimman pitkälti itse omista asioistaan;
15. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan tarkoituksenmukaiset toimenpiteet sukupuolten välisen digitaalisen kuilun poistamiseksi, jotta vammaiset naiset pääsevät käyttämään ja hyödyntämään tieto- ja viestintätekniikkaa samalla tavalla kuin miehet, sillä monissa tilanteissa tieto- ja viestintätekniikka on ratkaiseva väline vammaisten integroitumisen kannalta;
16. katsoo, että on käytettävä kaikkia mahdollisia kannusteita, myös verohelpotuksia, joilla työnantajia kannustetaan palkkaamaan vammaisia henkilöitä ja räätälöimään työaikoja vammaisten lasten vanhempia tarpeita vastaaviksi, jotta vammaisten henkilöiden pääsyä työmarkkinoille voidaan helpottaa ja jotta heille voidaan tarjota mahdollisuus aktiivisempaan elämään ja kykyjensä kehittämiseen;
17. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ehkäisemään vammaisten naisten työllisyyden lisäämiseksi toteuttamallaan toimilla syrjintää, johon työnantajat saattavat syyllistyä vammaisten naisten työhönoton yhteydessä;
18. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sisällyttämään joustavan suhtautumistavan vammaisuuteen liittyviin kysymyksiin ja siten tunnustamaan, että kaikilla vammaisilla henkilöillä on erilaiset tarpeet, jotta moninaisuuteen perustuvassa kansalaisyhteisössä voidaan tarjota apua kunkin henkilökohtainen tilanne huomioon ottaen;
19. katsoo, että kehitetyillä toimenpiteillä pitäisi pyrkiä tehostamaan integroitumista;
20. korostaa, että useimmissa tapauksissa vammaisista huolehtivat juuri naiset, ja katsoo näin ollen, että on kehitettävä toimenpiteitä yhteiskunnan tietoisuuden lisäämiseksi, jotta varmistetaan, että myös miehet osallistuvat tähän tehtävään;
21. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita pyrkimään siihen, että vammaisten henkilöiden hoitamista ja heidän osallistumistaan koskevasta vastuusta tulisi kysymys, joka koskettaisi koko yhteiskuntaa eikä ainoastaan vammaisten henkilöiden perheitä, ja ottamaan huomioon politiikkaa laatiessaan sen, kuinka voimakkaasti vammaisista henkilöistä huolehtivat naiset omistautuvat asialle, sekä niiden henkilöiden aseman, jotka kantavat vastuuta vammaisista henkilöistä ja jotka ovat useimmiten heidän sukulaisiaan; katsoo olevan tärkeää muistuttaa vielä, että tätä työtä tekevät pääasiassa naiset ja että näin ollen julkisiin hoitopalveluihin tehtävät leikkaukset vaikuttavat erityisesti naisiin, sekä palkattuina hoitajina että sukulaisina;
22. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään tarpeelliset toimenpiteet, joilla tuetaan perheiden tekemää työtä ja sellaisten järjestöjen työtä, jotka auttavat vammaisia ja heidän perheitään;
23. katsoo, että on tarpeen ehdottaa tapoja toteuttaa erilaisia tukitoimia, jotta sekä vammaiset että heidän perheensä voivat elää normaalia elämää samalla tavalla kuin terveet henkilöt ja heidän perheensä, sekä toimia niiden henkilöiden tukemiseksi, jotka kantavat taloudellisen ja sosiaalisen vastuun vammaisista ja jotka ovat usein heidän sukulaisiaan, koska heidän tehtävänsä vaatii usein niin täydellistä omistautumista, että se johtaa heidän eristymiseensä, minkä vuoksi he tarvitsevat tukea monella eri tavalla; panee merkille asioiden nykytilan olevan se, että naiset kantavat valtaosan tästä vastuusta joko saaden tai saamatta siitä palkkaa; pitää itsestään selvänä, ettei tämä tehtävä kuulu ensisijaisesti vain jommallekummalle sukupuolelle, ja katsoo, että ajatusta siitä, että tämä on naisten tehtävä, on torjuttava aktiivisesti;

**Torstai 26. huhtikuuta 2007**

24. kehottaa jäsenvaltioita yhdenmukaistamaan vammaisten pysäköintiä koskevia kunnallisia määräyksiä ja harkitsemaan vammaisten saattajina matkustavien henkilöiden matkalippujen hintojen alentamista;
25. pitää yhtenä Euroopan unionin tärkeimmistä tavoitteista vammaisten henkilöiden ja heidän perheidensä elämänlaadun parantamista sekä sen varmistamista, että he osallistuvat täysipainoisesti yhteiskunnan toimintaan;
26. korostaa, että vammaisten naisten profiilia on nostettava ja heistä annettavaa kuvaa on parannettava tiedotusvälineissä, jotta suuri yleisö tulisi tietoisemmaksi heidän jokapäiväisestä elämästään ja jotta heillä olisi paremmat mahdollisuudet ilmaista itseään ja osallistua sosiaaliseen ja poliittiseen elämään;
27. korostaa, että on hyvin tärkeää, että jäsenvaltiot tunnustavat vammaisten naisten perustavaa laatua olevan oikeuden omaan seksuaalisuuteensa sekä heidän oikeutensa perustaa perhe;
28. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan lainsäädäntöä, jolla varmistetaan vammaisten naisten ja miesten itsenäinen asuminen ja jossa sen tunnustetaan olevan perusoikeus, jota on kunnioitettava;
29. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita turvaamaan vammaisille lapsille, nuorille ja aikuisille tarvittavat edellytykset itsenäiseen elämään ja oikeuteen päättää omista asioistaan sekä kiinnittämään tässä yhteydessä erityistä huomiota sukupuolten tasa-arvoa koskeviin kysymyksiin;
30. tunnustaa, että vammaiset naiset kohtaavat syrjintää myös yrittäessään saada olemassa olevia, itsenäiseen asumiseen liittyviä palveluja ja terveydenhoitopalveluja;
31. painottaa poikien ja tyttöjen kasvatuksen merkitystä tulevaisuuden yhteiskunnan rakentamisen kannalta ja korostaa, että on toteutettava toimia, joilla pyritään varmistamaan, ettei vammaisuus estä heitä osallistumasta yhteiskunnan toimintaan yhtäläisin mahdollisuuksin ja oikeuksin yhteistyöilmapiiriin ja integraation edistämiseksi sekä vammaisuutta koskevan tiedotuksen parantamiseksi kouluissa, sillä näistä jälkimmäinen on välttämätön väline asian toteuttamiseksi;
32. korostaa, että vammaisten naisten parissa työskentelevillä kansalaisjärjestöillä on tärkeä tehtävä, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan niitä;
33. korostaa, että on tarpeen kerätä sukupuolikohtaisesti jaoteltua, vammaisuuteen liittyvää tuoretta tietoa ja että on tehtävä tutkimusta, jossa käytetään sukupuoli-indikaattoreita, jotta päästään perille vammaisten naisten ja tyttöjen todellisesta tilanteesta;
34. korostaa, että on varmistettava, että vammaisille naisille tarjotaan suvunjakamiseen liittyvää terveydenhoitoa, ja että asiassa on kiinnitettävä huomiota perhesuunnittelun, terveydenhuolto- ja äitiysneuvonnan kaltaisiin näkökohtiin, jotta nämä naiset voivat solmia oikeudenmukaisia, vastuullisia ja tyydyttäviä suhteita;
35. katsoo, että Euroopan unionin pitäisi rohkaista politiikallaan työnantajajärjestöjä, ammattiyhdistyksiä ja kansalaisjärjestöjä kehittämään tehokkaampia keinoja avustaa vammaisia henkilöitä;

Torstai 26. huhtikuuta 2007

36. kehottaa komissiota helpottamaan vammaisten naisten verkoston luomista Euroopan unioniin ja ehdokasmaihin, millä mahdollistetaan parhaiden käytäntöjen vaihto, voimavarojen kehittäminen ja heidän vaikutusvaltansa lisääminen;
37. korostaa, että vammaiset naiset tarvitsevat mahdollisuuden käyttää vapaasti uusia audiovisuaalisia välineitä;
38. muistuttaa komissiota, että ainoastaan syvälinen tietämys tästä asiasta ja yhteiskunnan esteisiin keskittyvästä ”vammaisuuuden sosiaalisesta mallista” – ainoastaan vammaisuuden lääketieteellisiin näkökulmiin keskittyvän ”vammaisuuuden lääketieteellisen mallin” sijaan – voi tuottaa asianmukaisia ratkaisuja, palveluja ja tukea menettelytapojen kehittämiseen, resurssien varaamiseen ja sen mittaamiseen, kuinka eri toimet ovat vaikuttaneet vammaisten henkilöiden asemaan;
39. muistuttaa jäsenvaltioille, että niiden yhteistyö kaikenlaisista vammoista kärsivien naisten ja tyttöjen aseman parantamiseksi on äärimmäisen tärkeää;
40. kehottaa jäsenvaltioita viemään eteenpäin kansalaisten aloitteita, joilla tähdätään vammaisten tukemiseen;
41. muistuttaa työmarkkinaosapuolien, liike-elämän ja kansalaisyhteiskunnan, erityisesti vammaisten naisten ja vammaisten lasten vanhempien järjestöjen, merkityksestä vammaisten henkilöiden yhtäläisten mahdollisuuksien, työllistymismahdollisuuksien ja elinikäistä oppimista koskevien mahdollisuuksien edistämiseksi niin, että siinä otetaan asianmukaisesti huomioon heidän erityistarpeensa;
42. arvostaa vanhempainyhdistyksiä, joita perustavat ja joiden toimintaa johtavat yleensä vammaisten lasten äidit ja jotka keräävät organisaatioidensa ja Internet-sivustojensa kautta tietoa (erikoislääkärikeskuksesta, koulutusta ja sosiaaliturvaa koskevista säädöksistä jne.) ja auttavat näin muita vanhempia ja parantavat viranomaisten tietoisuutta aiheesta;
43. pyytää jäsenvaltioita raportoimaan Euroopan parlamentille ja komissiolle vammaisten naisten ja tyttöjen asemasta maakohtaisten raporttien perusteella sekä toimenpiteistä, joita ne ovat toteuttaneet noudattaakseen kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevaa YK:n yleissopimusta;
44. katsoo, että vammaisuutta pitäisi pitää luonnollisena ilmiönä, joka on osa jokapäiväistä elämää, eikä poikkeavana asiana elämässä, sillä vammaisia kansalaisia tulee olemaan aina ja siksi on itsestään selvää, että vammaisuus on erottamaton osa yhteiskuntaa;
45. katsoo, että on edistettävä sellaisen tekniikan ja sellaisten välineiden kehittämistä ja käyttämistä, joilla ympäristöstä poistetaan vammaisia haittaavia esteitä, ja että tämän kehitystyön lähtökohdana pitäisi olla se seikka, että miehillä ja naisilla on toisinaan erilaisia tarpeita;
46. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään vammaisten tyttöjen ja poikien sekä naisten ja miesten yhdenvertaisia elinoloja;
47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Euroopan neuvostolle ja Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille.
-